

[Jørgen Jørgensen.]
 Men naar man nu begynder at ville benytte de tyske Generalers Udtalelser som et Forsvar for Tysklands Besættelse og fremfører, at man ikke kan benægte, at der var maaske noget i den Betragtning, at man ikke kunde have dette Tomrum liggende, saa maa jeg sige, at det synes jeg det ærede Medlem skulde afholde sig fra. Der er ikke noget Menneske, der vil mene, at det Forsvar, vi havde den 9. April, eller et Forsvar bygget op efter konservative Synspunkter vilde have været nogen som helst Hindring for det tyske Rige paa det Tidspunkt i at besætte Danmark. Dette med Tomrummet var en Undskyldning, en Begrundelse fra tysk Side, men den Undskyldning skal det tyske Rige aldrig have. Det var et voldeligt, brutalt Overfald paa Danmark. Det var Verdens stærkeste Krigsmagt, der overfaldt et lille Land, og der var ikke nogen, der paa noget Tidspunkt havde tænkt sig, at Danmark kunde indrette et Forsvar, der kunde holde derimod.

Derfor synes jeg ikke, det ærede Medlem skulde benytte denne Agitation, naar han taler om Forsvaret, det ærede Medlem skulde hellere sige det, som er Sandheden om Stillingen i Dag, at Danmark ikke raader over Muligheder for at bygge et stærkt Forsvar op. Vi kan saa tale om Betydningen af at have et stærkere eller et mindre stærkt Forsvar. Det, jeg har peget paa, er, at jeg mener, at Danmark har internationale Forpligtelser, vi skal opfylde, at vi maa i udpræget Grad føle os solidariske med de frie demokratiske Nationer i Verden og yde det Bidrag, som er nødvendigt for, at disse frie demokratiske Nationer kan gøre sig gældende. Men det vilde være urimeligt over for den danske Befolkning at give det Udseende af, at hvis vi vilde, saa var vi i Stand til at bygge et stærkt Forsvar op, der kunde beskytte Danmark mod en Krig.

Det ærede Medlem antydede ogsaa noget om, at i 1940 var det et Spørgsmaal, om vi kunde holde Tiden hen. Der er vist ingen, der tror paa, at der i 1940 var nogen anden Magt, som vilde have været i Stand til at hindre Tysklands Besættelse af Danmark.

Første Næstformand (Arnth Jensen):
 Det ærede Medlem Hr. Harald Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Harald Petersen: Hvis jeg skulde have husket fejl med Hensyn til Socialdemokratiets Stilling til Bevillingen paa 38 Mill. Kr. i Fjor, gør jeg Undskyldning derfor. Jeg

sagde selv, at jeg ikke var sikker i Hukommelsen, men det, jeg byggede min Formodning paa, var anden Behandling, hvorfra jeg husker — det har jeg haft liggende for mig i Dag — at jeg netop stod over for det Spørgsmaal, at Socialdemokraterne vilde afholde sig fra at stemme ved Behandlingen her i Salen. Nu er Spørgsmaalet ikke mere aktuelt, det er mere af teoretisk Interesse. I øvrigt vil jeg takke den højtærede Minister for den lille Repetition af Begivenhederne i Fjor. Den illustrerer, hvorledes man brugte de politiske Instrumenter paa Trods af de saglige. Det fik et udmærket Resultat, det indrømmer jeg, det fik det Resultat, at jeg fik den Foranstaltning gennemført, jeg foreslog, men jeg tror nok, at selve Realiteten godtgør, at man ikke i de saglige Momenter skal blande det partipolitiske Spil, det høje Spil, og at man skal bevæge sig en Smule varsomt i de Spørgsmaal.

For øvrigt glæder det mig, at vi paa et sagligt Omraade har haft et ganske fortrinligt Samarbejde, ogsaa da jeg var Minister. Jeg haaber, højtærede Minister, at det maa fortsætte i samme positive Retning som for de 2 Aars Vedkommende.

Første Næstformand (Arnth Jensen):
 Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har Ordet for en kort Bemærkning.

Ole Bjørn Kraft: Jeg vil gerne til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen sige, at jeg er overbevist om, at hvis blot 1937-Ordningen havde været ført ud i Livet og vi havde mobiliseret efter denne Ordning, saaledes at vi havde haft hele denne Ordning's Krigsberedskab paa Fode, vilde det ikke have været uden Betydning for, hvordan Begivenhederne havde udviklet sig i April 1940, fordi det havde saa uhyre Hast for den tyske Hær at besætte Danmark, ikke af Hensyn til os, men af Hensyn til Norge. Og jeg er stadig væk af den Opfattelse, at hvis man havde gennemført en virkelig Forsvarsordning, med alle de Evner og Kræfter vi havde, vilde vi have haft Mulighed for at blive holdt uden for Krigen, og under alle Omstændigheder vilde Ekspeditionen i Norge have faaet et helt andet Forløb, end den fik.

Maa jeg erindre det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen om, at det ærede Medlem stemte for Resolutionen den 19. Januar om, at vi med alle til Raadighed staaende Midler skulde forsvare os. Der var ikke i denne Resolution taget noget Forbehold om, at det kun skulde gælde, hvis det var et mindre Angreb eller det ene eller det andet,